

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 22 жовтня 1981 року

№ 127 (3011)

Ціна
2 коп.

Юнаки і дівчата!
Наполегливо оволоді-
вайте знаннями, куль-
турою, професійною
майстерністю.

**Будьте свідомими
борцями за комунізм!**

(Із Закликів ЦК КПРС).

**Трудящі Радянського Союзу! Ви-
ще прапор соціалістичного змаган-
ня!**

**Виконаємо і перевиконаємо зав-
дання п'ятирічки!**

**Працювати ефективно і якісно —
наш патріотичний обов'язок!**

(Із Закликів ЦК КПРС).

ДОЩІ НЕ НА ЗАВАДІ

Сльотавою погодою не об-
минула господарств Мало-
виськівського району.
Прихвиль природи молоді
буряководи протиставили
вміння, майстерність. Ви-
користовуючи кожну пого-
ду годину, вони виводять
пстужні бурякозбиральні
комплекси у загінки.

Серед молодих комбай-
нерів колгоспу «Перше
травня» перед нимі веде
групкомсорг бригади № 2
Віталій Демченко. Своїм
РКС-6 він уже звільнив
близько 200 гектарів пло-
щі.

І. ХМАРА.

Чотири роки працює шліфувальником на Світло-
водському заводі твердих сплавів комсомолец Мико-
ла ЛИСЕНКО. Трудиться він у комсомольсько-мо-
лодіжній бригаді Віктора Приступи, всі члени якої
— спеціалісти високої класності. Ставши на трудову
вахту, присвячену 64-й річниці Великого Жовтня, Ми-
кола постійно перевиконує змінні норми при відмін-
ній якості роботи.

Фото В. ГРИБА.

УСПІХИ

ІЗ ДОПОВІДІ СЕКРЕТАРЯ КОМСОМОЛЬ-
СЬКОГО БЮРО Л. ЦУПРЕНКО.

«На обліку в нашій комсомольській ор-
ганізації стоїть 63 члени ВЛКСМ. Вони
входять до складу трьох комсомольсько-мо-
лодіжних колективів, ліній визначні на
фабриці кращими. Кожен третій член
КМК — ударник комуністичної праці.
Виконання норм виробітку у комсомоль-
сько-молодіжних бригадах на 15 процен-
тів вище, ніж в інших».

У цеху № 1 Кіровоградської швейної
фабрики вже й не пригадують, чий ком-
сомольсько-молодіжний колектив на-
родився першим: Раї Ількевич, Валі Іщен-

«За звітний період комсомольська ор-
ганізація зросла на 22 чоловіка. Трьох
швачок прийняли у члени ВЛКСМ, 19
комсомолок прийшли в цех після техніч-
ного училища».

Проблема кадрів у цеху № 1 гостра.
Виготовлення швейних виробів розбито
на операції, і «виключення» кого-не-
будь із виробничого ланцюжка пору-
шує весь ритм. Новачок лише через мі-
сяць-два освоює складну операцію..

Шефські зв'язки, які налагодили ро-
бітниця цеху з базовим технічним учи-
лищем № 4, допомагають вирішувати їм
проблему кадрів. Випускниця училища
новачками в швачкій справі не назвела:

критикувати. Тепер троє з них — члени
фабричної наскрізної бригади відмінної
якості

ПРОБЛЕМИ

Ритм у цеху напружений Варто лише
комусь зробити один нерівний шов, як
виріб у ході дальшого пошиття збрусте
новим браком. Пості якості здебільшого
виявляють брак лише в кінцевому ре-
зультаті, го суті дублюючи ВЛК. Як уник-
нути цього? Як досягти того, щоб у чер-
гових косинках передовиків якості пра-
цьвало не чотири комсомолки, а біль-

клуб «Подруга» — от на його основі й
можна будувати культмасову роботу».

З ВИСТУПУ ВАЛЕНТИНИ ІЩЕНКО:
«Наставництво у нас зводиться тільки
до спілкування в цеху. У гуртожитку ж
ніколи не побачиш наставника. Як живе
учениця, чим займається після роботи —
це теж повинно його цікавити».

— Жодного комсомольця цеху нема у
фабричних спортивних гуртках, — спра-
ведливо зауважувала Тетяна Куроп'я-
ник.

І це був «пасив» бюро, його мінуси,
питання, які належить вирішити.

ПЕРСПЕКТИВА

Йшло перше засідання новообраного
Бюро Секретарем його знову обрано
Людмилу Цупренко. Вшосте. А дізнаю-
хвилювалася, як і тоді, коли обирали
вперше.

Та через кілька хвилин уже впевнено
вела засідання далі.

— Валю, обов'язково треба побувати
на заняттях у всіх політичних і еконо-
мічних школах, де вчать наші комсо-
мольці, — пояснювала вона своєму за-
ступникові Валі Іщенко. — У нас на по-
винно бути пасивних слухачів. Досягти
того, щоб знання переростали у пере-
конання, а переконання в дію — це го-
ловне завдання, яке стоїть перед полі-
тико-виховним сектором.

— За традицією кожній фабричній
комсомольській звітно-виборній конфе-
ренції ми готуємо трудовий дарунок. — І
тепер гадаю, зможемо справитися з мі-
сячним завданням до 28 листопада —
дня відкриття XV конференції.

— І відпрацювати напередодні на зе-
кономлених нитках.

— І це треба поповнити свій внесок у
Фонд миру...

— А я хочу організувати великий кон-
церт. Щоб участь у ньому взяли усі
комсомольці. Реально це, дівчата? —
Зіна Черненко, новообраний культмасо-
вик, побоювалася переоцінити свої мож-
ливості.

... У дівчат — хороші плани і мрії.
Бони ще довго обмірковували того ве-
чора, як краще перетворити їх у кон-
кретну роботу.

Н. ЧЕРНЕНКО.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

МРІЄ, НЕ ЗРАДЬ!

ко чи Ніни Дерев'яно. Та це не так
важливо. Головче, що вони довели сво-
ю необхідність. Вплив кожного на вироб-
ничу й громадську діяльність цеху від-
чутний.

Саме в комсомольсько-молодіжних
народилися патріотичні почини по до-
стоєвому виконанню соціалістичних
зобов'язань одинадцятирічній п'ятирічці, жи-
вуть традиції ознаменувати визначні
події і «чезовні» дати ударною працею.
На звітно-виборних зборах з гордістю
говорили молоді робітниця про передо-
виків виробництва, у яких слово ніколи
не розходиться з ділом. Зобов'язалася
Люба Кушнір до дня відкриття XXVI з'ї-
зду КПРС завершити квартальне завдан-
ня — завершила. Намітили члени КМК
Люда Голодник, Люда Цупренко і Зіна
Черненко справитися з річним завдан-
ням до 7 листопада — справились рані-
ше. На трудовому календарі Л. Голод-
ник уже 1982 рік, у рахунок січня пра-
цюють і Л. Цупренко та З. Черненко...

ІЗ ДОПОВІДІ СЕКРЕТАРЯ БЮРО:

в цеху вони проходять практику, під час
якої знайомляться з організацією ви-
робництва.

З ВИСТУПУ ГРУПКОМСОРГА РАІ ІЛЬ-
ЧЕНКО.

«Щоб новачок одразу відчув, що він
працює не просто в бригаді, а в комсо-
мольсько-молодіжному колективі, ми у
перші ж дні знайомимо його з «писани-
ми і неписаними» правилами бригади.
На цих же зборах новенька укладає до-
говір з своєю наставницею на змагання,
складає особистий комплексний план
учасника Ленінського заліку».

Групкомсорг вважає, що їй повезло з
новачками. Четверо їх у колективі. Кіль-
ка місяців працюють, а ніби все життя у
бригаді. Ініціативні, старанні. Іра Рябо-
конь з таким знанням справи провела в
колективі перевірку якості, що навіть
досвідчені швачки дивувалися її обізна-
нності з технологічними вимогами. Без
браку працюють Олена Овчаренко, Світ-
лана Іванченко й Віра Дробина.

А у комсомольсько-молодіжній брига-
ді Валі Іщенко новачки довго допускали
брак. Довелося виховувати їх, вчити,

цість молодих швачок? Чи можливе
виконання завдання меншою кількістю
членів КМК?..

Труднощі, проблеми. Іх у цеховій
комсомольській вистачає. Однак спілча-
ни вміють вчасно побачити їх, а потім
вирішувати по-діловому, конкретно.

З ВИСТУПУ ЗІНИ ПЕРШИНОЇ:
«Штабу «Комсомольського прожекто-
ра» треба постійно тримати в полі зору
дисципліну праці».

Прийшла в комсомольсько-молодіж-
ний колектив Раї Ільченко Валя Артюхо-
ва. Пропрацювавши кілька років до цьо-
го десь на будові, дівчина поняла не
мала про економію робочого часу: час-
тенько запізнювалася на роботу чи по-
кидала цех раніше за всіх «Я ж свою
норму виконала», — відповідала на до-
кори. І лише «Комсомольський прожек-
тор» допоміг.

З ВИСТУПУ ЛЮДМИЛИ ГОЛОДНИК:

«Не роботою однією повинні жити.
Концерти, вечори відпочинку мають від-
буватися не під випадну до випадку, як
у нас, а регулярно. Працює в гуртожитку

3 КОЖНИМ роком підвищуються ефективність комсомольської політосвіти, ідейно-теоретичний і методичний рівень занять, постійно вдосконалюються форми їх проведення. Пропагандисти активно використовують у своїй роботі проблемний метод навчання, диспути, дискусії, практичні завдання.

Разом з тим глибоке і творче засвоєння революційної теорії неможливе без політичної самоосвіти. Формування марксистсько-ленінського світогляду молодих трудівників, виховання ідейної переконаності, політичної свідомості багато з чому сприяв Всесоюзний конкурс рефератів пропагандистів і слухачів системи комсомольського політичного і економічного навчання (1978—1980 рр.), присвячений 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна. У ньому брали участь 119 тисяч пропагандистів, понад два мільйони слухачів. Переможцями стали 316 молодих робітників і колгоспників, службовців, представників інтелігенції, ветеранів війни і праці, наставників молоді з усіх союзних республік, більшості країв і областей нашої Батьківщини.

Надіслані на адресу

матеріалів XXVI з'їзду КПРС, документів партії і Радянської держави, праць Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва, документів ВЛКСМ, творче засвоєння існами і діачатами навчальних курсів, поширення передового досвіду організації політичного навчання і економічної освіти молоді.

Учасникам конкурсу рекомендується підготувати реферати з актуальних проблем марксистсько-ленінської теорії, історії і політики КПРС, діяльності ВЛКСМ, питань комуністичного виховання підрастаючого покоління у світлі сучасних вимог партії. У цих роботах мають бути широко використані твори класиків марксизму-ленінізму, документи і матеріали XXVI з'їзду КПРС, суспільно-політична література.

Для проведення конкурсу на місцях створюються оргкомітети у складі членів методичних рад з політнавчання молоді, вчених і спеціалістів, які займаються проблемами політичної освіти юнаків і дівчат, комсомольських працівників. Оргкомітети покликані формувати ро-

Завідувач відділом для дошкільнят і учнів молодших класів обласної дитячої бібліотеки імені А. Гайдера Н. Я. СТЕПАНОВА уже 24 роки вчить дітей розуміти літературу, допомагає їм підбирати книги для читання. Фото В. ГРИБА.

Наші наставники

ТОБІ, ПРОПАГАНДИСТЕ

Конкурс рефератів

Всесоюзного оргкомітету реферати свідчили про глибину світогляду авторів, їх високу політичну культуру, багатий духовний світ, наявність чітких ідейних і моральних позицій. Конкурс показав нерозривний зв'язок поколінь, вірність радянської молоді великому ленінському заповіту «Вчитися комунізму».

Широке і різноманітне коло питань, порушених у рефератах, але підсумок, винесений кожним із учасників конкурсу, один: «Жити, працювати і боротися по-ленінськи, по-комуністичному». Ці думки добре висловила фрезерувальник київського заводу «Арсенал» Іван Григорович Кулешов. Він писав у своєму рефераті: «Від нас залежить те, які яскраві сторінки впишуть ще Ленінський комсомол — дітище вождя і вчителя Володимира Ілліча Леніна, юнаки і дівчата, весь радянський народ у сьогоденні і в майбутньому, в історію Країни Рад, в історію нашої великої Вітчизни».

Враховуючи важливу роль, яку відіграв конкурс у підвищенні громадської політичної активності молодих людей, бюро ЦК ВЛКСМ у постанові «Про подальше вдосконалення марксистсько-ленінської освіти працюючої молоді у світлі вимог XXVI з'їзду КПРС» прийняло рішення провести II Всесоюзний конкурс рефератів пропагандистів і слухачів системи комсомольського політичного навчання і економічної освіти.

Його завдання — підвищення ідейно-теоретичного і методичного рівня пропагандистської майстерності керівників комсомольських шкіл і семінарів, результативності і якості занять, поглиблення ціннісного значення слухачами революційної теорії, творів К. Маркса, Ф. Енгельса, В. І. Леніна, ма-

бачи групи, комісії (журі), узагальнювати і поширювати досвід проведення конкурсу, надавати методичну допомогу його учасникам, рецензувати реферати, організовувати науково-практичні конференції з актуальних проблем марксистсько-ленінської теорії, історії і політики КПРС, діяльності ВЛКСМ, питань комуністичного виховання підрастаючого покоління. Вони визначають переможців; рішення про нагородження затверджуються на засіданнях бюро секретаріату відповідних комітетів комсомолу.

Конкурс проводиться з жовтня 1981 по червень 1983 року в три тури, окремим для слухачів політичних, економічних шкіл і семінарів, а також для пропагандистів шкіл і керівників теоретичних семінарів.

Протягом першого туру (жовтень 1981 р. — жовтень 1982 р.) пропагандисти і слухачі працюють над рефератами, обговорюють їх на заняттях у трудових колективах і комсомольських організаціях, беруть участь у міських і районних конкурсах. Міськими, районними комсомолом, ЦК ВЛКСМ союзних республік, котрі, в свою чергу, визначають кандидатів на другий тур (листопад 1982 р. — січень 1983 р.). Після визначення переможців цього туру кращі реферати представляються до 1 лютого 1983 року на адресу Всесоюзного оргкомітету.

За підсумками першого туру проходять міські і районні, за підсумками другого — республіканські, крайові, обласні науково-практичні конференції з актуальних проблем

марксистсько-ленінської теорії, історії і політики КПРС, діяльності ВЛКСМ з питань комуністичного виховання підрастаючого покоління, проводиться нагородження авторів рефератів.

У ході заключного туру (лютий — червень 1983 р.) Всесоюзний оргкомітет визначає переможців конкурсу. Їм будуть вручені дипломи ЦК ВЛКСМ. Комітети комсомолу, які приймають активну участь в організації і проведенні конкурсу, нагороджуються Почесними грамотами ЦК ВЛКСМ. Лауреати Всесоюзного, республіканських, крайових і обласних турів здійснюють екскурсії по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу, побувають у складі поїздів дружби у братніх соціалістичних країнах.

Новий конкурс тільки починається. Комітетам комсомолу треба буде провести велику роботу по роз'ясненню його значення, залученню в конкурс широкого кола пропагандистів і слухачів, створенню умов, які дозволять провести його чітко й організовано. Слід залучити до цієї важливої роботи провідних спеціалістів, викладачів вищих навчальних закладів, керівників виробництва, заздалегідь передбачити заохочення авторів кращих рефератів, організаторів конкурсу.

Поставити справу марксистсько-ленінської освіти юнаків і дівчат на рівень вимог XXVI з'їзду КПРС, провести другий Всесоюзний конкурс рефератів пропагандистів і слухачів на високому організаційному та ідейно-теоретичному рівні — політичний обов'язок комсомольських працівників і активістів.

А. ЮР'ЄВ.

«МИ ВАШІ СЛУХАЧИ»

Можна любити свою роботу, свою професію. Віддати їй всі сили, знання й уміння, прагнути вдосконалення. Ну, а доручення можна любити? Виявляється, можна.

Коли побувавши на заняттях, які веде пропагандист Григорій Никифорович Нечипоренко, ознайомившись з його методами і формами роботи, то складається думка, що для цього це — найголовніше у житті. Він не просто вчить молоді, а виховує, політично гартує.

— Це моє ще комсомольське доручення, — говорить Григорій Никифорович. — Не уявляю життя без пропагандистської роботи.

23 роки віддано улюбленій справі. Про сумлінність, успіхи в ній свідчить відзнака — настільна медаль ЦК ВЛКСМ «Комсомольському пропагандисту». Та найбільша нагорода для Григорія Никифоровича те, що всі слухачі його попередніх курсів стали агітаторами, політінформаторами, активними провідниками ідей партії.

Так і буде свою пропагандистську роботу. Не шкодує часу для складання картотек додаткової літератури, газетного ма-

теріалу, діафілімів. Сам виготовляє діаграми, плакати, залучає до цієї справи і слухачів. Він — член районної методичної ради, автор багатьох цікавих досліджень. Узагальнюючи на методраді досвід кращих пропагандистів району, Григорій Никифорович довів необхідність створення в Олександрівці єдиного методичного центру комсомольської політроботи. Його ідеєю створення кабінету комсомольського політнавчання загорілися такі ж ентузіастичні, як він, і для втілення її вже чимало зроблено.

Відповідальний п'ятнадцять років для пропагандиста. Він керує роботою теоретичного семінару «Економічна політика КПРС». Молоді лікарі-колеги мають міцні знання — всі з вищою освітою. Отже, заняття треба будувати не в пізнавально-навчальному плані, а так, щоб знання слухачів переплавлялися у вірні переконання і втілювалися в повсякденну практику. Перші заняття, з яких одне було відкритим, переконують, що так і буде.

Григорій Никифорович добре знає своїх слухачів. Більшість із них працює у відділенні райлікарні, яким завідує він.

Другий рік відвідує по-

літзаняття Віра Рула. Вона — одна з найстаріших слухачів, охоче йдеться до занять, робить правильні висновки з теоретичних питань. Багато читає, розумоводує політичну літературу.

Активна на заняттях і Люба Петренко. Торік усі слухачі брали участь у обласному конкурсі рефератів, і Люба реферат виграла найкращим.

Неабиякі знання з економіки проявляла щоразу при складанні соціалістичних зобов'язань Ліда Силько. Ділова, принципова і самовіддана в роботі.

Григорій Никифорович дав їй рекомендацію в партію.

«Допомогти слухачам — молодим спеціалістам, які проходять інternатуру в райлікарні, в особливий курсу наукового комунізму», — записано у творчому плані пропагандиста. Отже, попередити поглиблене вивчення тем з окремих слухачами. Терік усі шестеро молодих лікарів на державних екзаменах з наукового комунізму в медінституті одержали п'ятірки.

— Як же інше — ми ж ваші слухачі, Григорію Никифоровичу, — кажуть вони.

В. КАСЬЯНЕНКО.

На твою книжкову полицю

Незабаром школи механізаторського всеобучу знову почнуть свою роботу. Магазин № 9 «Технічна книга» Кіровоградського обласного книжоторгу має широкий вибір книг, підручників, технічної літератури, необхідних для керівників і слухачів цих шкіл. Пропонуємо вашій увазі новинки, що з'явилися на полицях нашого магазину.

ОРГАНИЧЕСКОЕ УДОБРЕНИЕ. Под редакцией Н. К. Крупского. К. «Урожай», 1981. Трудівники сільського

господарства дізнаються в книзі про зберігання органічних добрив, виготовлення компостів у передових колгоспах і радгоспах республік. У зв'язку з тим, що тваринництво переїшло на промислове господарство, велика увага приділена питанням механізації заготівлі і використання рідкого гною і компостів у різних кліматичних зонах України. Вміщено рекомендації норми їх внесення для різних сільськогосподарських культур, вимоги гігієни праці і виробничої санітарії при підготовці і внесенні органічних добрив.

ПРАКТИКУМ ПО МЕХАНІЗАЦІИ. Искандерян М. И., Рожеников В. А. М., «Колос», 1981. Посібник складений за

програмою «Електрифікація сільського господарства». У ньому вміщено багато порад і рекомендацій щодо регулювання машин і агрегатів по догляду і збиранню різних сільськогосподарських культур. Розповідається про можливість енергетики, що використовується в колгоспах і радгоспах: трактори, автомобілі, комбайни.

Книга стане в пригоді студентам вузів, які вивчають програму «Електрифікація сільського господарства». Методичні рекомендації кожного розділу допоможуть їм у виконанні лабораторно-практичних робіт.

Г. ДЕМЧИШИНА. Інспектор обласного торгу.

ХАРАКТЕР — РАДЯНСЬКИЙ

ЧАС НАШ

Микола
Стоян

Майже бувальщина

Голодний, втомлений Петрусь не міг заснути й на хвилину. Все асереди- ні горіло. Ім ще й досі за два дні не дали їсти, пи- ти. Петрусь прихилився до ісел і забувся у маренні. Враз засвітив сонячний день. Вони з батьком їдуть у Кіровоград. Їдуть на возі, що його тягнуть приасти ворони коні. Ві- зок наповнений сіном, за- леним пирієм, сидіти м'я- ко, зручно. Ось уже й Ле- леківка, велике село по- над Інгулом. Інгул мілкий, бродом вони переїжджа- ють на другий бік, на до- рогу, що веде в місто. Ось колодязь із журавлем. Відро дерев'яне, оббите обручами, переповнене водою, аж хлюпає.

— Тату! Тату! Зупинись! Нап'юся води! Я дуже хо- чу пити!

— Пити? А де ти дів го- диниці? Отак шануєш мій подарунок?

— Його забрав фашист! Він, тату, каже, що час уже їхній!

— І ти йому нічого не відповіси?

— Я хотів кинутись на нього, задусити, та мене затримав Сивий!

— А хто такий Сивий?

— Це наш командир. Я люблю його, тату. Коли б не він, вже десяток разів був би вбитий! Ти не ображайся тату, ми з ним те- пер, як батько з сином.

— Та хто ж він?

— Хіба я знаю?..

— Прохачесья. Він і в темряві відчуває, пізнає, бачить Сивого.

— Петрусь!

Пошархлими, висохлими губами ледве говорить, що він тут, що лежить біля ісел.

— Петрусь! Ми робимо підкоп. Підеш з нами? Ти чуєш мене?

Слово, одне слово — підкоп, і де взялася сила! Він, змінюючи Сивого, то- варишів, й зубами гриз землю біля стовпа. Є! Є дірка! Вона ширшає й ширшає, крізь неї пробі- ваються запахи ночі, зорі, недалеко поле гречки, що квітне і пахне медом.

Фашисти вартували не дуже пильно, зрідка обхо- дили конюшню. Бо куди їм голодний «доход- фам» до втечі? І на коло- всі села, всі містечка й міста, всі дороги забиті їхніми, німецькими війсь- ками.

Вибіралися. Тихо, обе- режно, припадаючи до землі, обминули купу ста- рого гною і поринули в гречку, а за нею нескоро- ше жито. І хоч конюшня не була далеко, але зупинилися на хвилину, ви- минали солодкі зернята жита, жували, запивали рясною россою. І — в буй- нолістому тиху (бо вітру не- ма, він притих, ніби знав про їхню втечу) кукуруд- зу, у ніч, у зорі, на волю!

Дороги волі! Таємничі, нічні, через ступи, через ріки, в ліси, на схід і на захід.

Вів їх дядько в свиті, якого теж чомусь укинули в конюшню.

Ланцюжком поспішали, бігли. З ночі в ніч їм Умані до невідомої їм Жванівки. Їх зустрічали нічні дозорці; жінки і ста-

рі діди діялися хлібом і одягом. Понад Виссю, об- минувши Новомиргород і Златопіль, попростували на Оситняжку, а від неї на Олександрівку, на Медве- дівку у Холодний Яр, у придніпровські ліси, де бу- ла воля, де її не можна було збити.

Вона жила ще з Коліва- щини, вона жила у грома- дянську війну, вона про- ростала партизанськими загонами у Велику Вітчиз- няну. Недалеко від Субо- това, поблизу трьох Бог- данових криниць Сивий, майбутній комісар загону, сказав Петрусьві:

— Ось тепер ми поспе- речаємось із фашистом чий час!

3.

Летіли, минали дні, тиж- ні, місяці. Хто б пізнав Петрусь, неспішливого, со- ромливого, трішки мовча- зного хлопчинку? У парти- занському загоні він і ви- ріс, і змужнів, і роздався в плечах. А службу мав небезпечно — розвідника. Не раз побував у Кірово- граді, в Олександрії, Ума- ні, де він був під самісін- ким Києвом і приносив та- кі відомості, що їх зразу ж передавали в Москву.

Професії не змінило і го- ді, коли Червона Армія пе- рейшла Дніпро. Він влі- чився в її наступаючі лази. Через два місяці його по- слали на короткочасні офі- церські курси. З них по- вернувся молодим лейте- нантом. Комсомольці дру- гого батальйону обрали його своїм секретарем.

Багато побачив, багато відчув і почув за ці роки Петро — і на Україні, і в Польщі, і тоді, коли ступа- на землю Німеччини.

Звір по-зміїному опи- рався, сивав, намагаючись втекти на той бік річки...

Петро листувався з рід- нею. Дід нездужав, але просив матір написати, що обов'язково діждеться си- на і внука. Мати трудилася в полі, писала, що Мар'я- нівка знала ще одного лиха, її вдруге палили фа- шиски в сорок третьому, але вона підіймається із руїн і згарищ. Майже всі живуть у землянках, чека- ють Перемоги, чекають чоловіків, братів, щоб разом будувалися.

Петро знайшов і батька. Москва відповіла йому зразу, прислала адресу. Батько «уточнив» фашистів на танку в Прибалтиці. Батько прислав фотогра- фію: бравий вусач, на гру- дях п'ять орденів, чотири медалі. Перший орден — Леніна...

Петро листувався і з Сивим — Кирилом Федо- ровичем. Кирило Федоро- вич недовго прослужив комісаром партизанського загону. Коли в Централь- ному штабі партизансько- го руху дізналися, що він живий, не наказали, а по- просили прибути в Моск- ву. Понад Дніпром, через Україну, через загін про- славленого Ковпака, з лі- сів Брянщини відлетів він на Велику землю. Він при- віз у Москву один із за- вів про Україну, про «но- вий порядок» гітлерівців. Його підликували (по до- розі «відхопили» запалені легені) і знову напра- вили в газету. Боець-жур- наліст Сивий з фронтового газетово йшов на Берлін.

(Далі буде).

З ТЕЛЕ-
ТАЙПНОЇ
СТРІЧКИ
ТАРС

За розвиток туризму

БЕРЛІН. Семінар, при- свячений дальшому роз- виткові молодіжного туриз- му між СРСР і НДР, від- бувся в Наумбурзі.

Його учасники — пред- ставники зброї міжнарод- ного молодіжного туризму «Спутники» ЦК ВЛКСМ і молодіжного бюро подоро- жей НДР «Югендурист» — обговорили питання роз- ширення співробітництва між обома організаціями на період до 1985 року. Було досягнуто домовле- ності про розширення ту- ристичних маршрутів для молоді НДР по території Радянського Союзу, зокре- ма про відвідання великих об'єктів, споруджуваних спільно країнами — члена- ми РЕВ.

Завдання — мобілізувати сили

БОНН. Соціалістична Ні- мецька Робітничка Молоді (СНМ) ФРН вітає наступ- ний візит у Бонн Генераль- ного Секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва, який у розмові з корес- пондентом ТАРС Голова СНМ Вернер Штурман.

Ми знаємо, продовжує він, що Радянський Союз послідовно бореться за мир і міжнародне співро- бітництво, бо мир і соці- алізм нероздільні. Ми вима- гаємо, щоб Захід прийняв радянські конструктивні пропозиції, спрямовані на відвернення війни, на роз- зброєння і зменшення між- народної безпеки. Своє го- ловне завдання в сучасних умовах, підкреслює Штур- ман, наша організація ба- чить у мобілізації всієї ро- бітничої та студентської молоді ФРН на боротьбу проти небезпечних планів США і НАТО по розширен- ню на Західнонімецькій території нових американ- ських ядерних ракет се- редньої дальності.

Протистояти диверсіям

АДЕН. За дальший роз- виток і зміцнення відносин між Іменською Соціалі- стичною Спільною Молоді і Ленінським комсомолом висловився перший секре- тар ЦК ІССМ Рілд Ак- басер виступаючи перед виладачами і слухачами вищої школи молодіжних кадрів при ЦК ІССМ у зв'язку з початком нового навчального року. Він від- значив, що міцні значення теорії і практичної револю- ційної боротьби є голо- вною зброєю ідеологічного праціянства. Роль цих знань особливо зростає в сучасних умовах, коли мо- лоді Демократичного Іе- мену та її авангардові — ІССМ — доводиться протистояти ідеологічним диверсіям імперіалізму, посилено пропаганди з боку ворожих сил.

Нові «канікули»

НЬЮ-ІОРК. Не минуло і півтора місяця після літ- нього відпочинку, як у школярів Алпінні (ШТАТ МІЧІГАН) почалися нові «канікули». Вони не пе- редбачили навчального роз- кладом і тривають, мо- жливо, до вересня на- ступного року. Позаплану- вано «відпочинки» почав- тому, що бюджет шкільно- го округу Алпінні вичерпа- ний. Грошей на продовжен- ня занять у 14 школах міс- течка, розташованого на березі озера Гурон, немає.

Пильно стояти на варті

АДІС-АБЕБА. Ефіопська молодь повністю підтримує внутрішню і зовнішню по- літику революційного уря- ду і докладає всіх сил і знань для побудови в краї- ні основ соціалістичного суспільства. Про це заяв- ляють учасники з'їзду студе- нтів столичного університе- ту, що відбувся тут з іні- ціативи Асоціації Молоді Радянської Ефіопії (АМРЕ).

ПОСТРІЛИ В КАЇРІ

6 жовтня на честь річни- ці початку єгипетсько-іс- раїльської війни 1973 року в столиці Єгипту Каїрі про- ходив святковий парад. Президент АРЕ Мухаммед Анвар Садат разом з чле- нами уряду та численними гостями спостерігали за військовими літаками, які пролітали над стадіоном. Мимо проходили тягачі з артилерійськими гармата- ми. Несподівано напроти урядової трибуни одна машина зупинилась. Те, що відбулося потім, описує-

«мен», інші — терористи і- ну секту «Спокута і хід- жера».

Припускається, що вбивство президента є ак- том помсти за ті переслі- дування і гоніння, котрим піддавалися численні релі- гійні діячі і цілі секти за місяць до подій, що ста- лися. За повідомленнями преси, в країні нині поча- лася нова хвиля арештів серед угруповань мусуль- манських екстремістів.

Єгиптяни досить байду- же зустріли повідомлення

ся по-різному різними джерелами. Навіть самі єгипетські газети наводять різні версії. Одні запевня- ють, що з машини виско- чили 6 чоловік, інші — 5. Міністр оборони АРЕ Аб- Газала заявив для преси повідомив, що із тягача вискочило четверо у війсь- ковій формі і побігли до трибуни, де знаходився президент. Садат вирішив, що військові біжать, щоб привітати його, і встав. У цей момент нападаючі від- крили стрілянину із авто- матів і кинули гранату. За словами А. Газали, одна граната апала прямо біля ніг у нього самого, але не вибухнула. Друга граната, яка також не вибухнула, влучила в обличчя началь- ника генерального штабу і завдала йому травми. Охорона президента на- якусь мить розгубилася. А коли відкрили вогонь у відповідь, було вже пізно: Анвар Садат лежав про- шитий кулями, а люди, які його оточували, кинулися врозбіж, падаючи і хова- ючись куди тільки можли- во.

Єгипетські газети пові- домляють, що кількість пораних становить 38 чоловік. Серед них радник президента С. Марей, на- чальник генерального шта- бу А. Хафез, коптський єпископ Самуель, послі Куби, Бельгії та інші.

Через дві години після нападу А. Садат помер у військовому госпіталі Аль- Мааді — там же, де по- мер шах Ірану.

У своїх перших повідо- мленнях західні радіостанції висунули версію про те, що вбивці — члени Пале- стинського руху опору, що вони зв'язані з лівою опо- зицією. Роз'яснення неза- баром дав міністр оборо- ни АРЕ. За його словами, всі четверо виявилися із екстремістських мусуль- манських кругів. Військо- вим службовцем був тільки один із них — молодий лейтенант, брат якого був арештований минулого мі- сяця. Поки що немає кон- кретних даних, до якої саме організації вони на- лежали. Деякі джерела на- зивають «братів мусуль-

ман», інші — терористи і- ну секту «Спокута і хід- жера».

Один з американських ко- респондентів, наприклад, писав: «Вулиці Каїра, на превеликий подив, спокій- ні, і на обличчях перехо- жих немає й тіні скорботи з приводу однієї з най- більших трагедій цієї на- ці... Вразив контраст між тим, як єгипетський народ сприйняв смерть Насера одинадцять років тому і тим, як він тепер реагує на смерть Садата».

Однак спокій цей лише здаваний. Хвиля репресій, почата загибеллю президен- том у вересні, не вщухає, як і раніше, в тюрмах зна- ходяться численні пред- ставники опозиції режиму, а частина з них змушена жити в еміграції. Уже че- рез день після абиства президента на півдні Єгип- ту, в Асьюті, почалися су- тички між релігійними елементами і силами охо- рони порядку, результат яких — десятки вбитих і пораних. Збройні сутич- ки відбулися і в самому Каїрі. За повідомленнями західних кореспондентів, в одній лише єгипетській столиці за кілька днів, які минули після смерті А. Са- дата, арештовано близько 50 військовослужбовців.

Стабільності в країні не- має, і це турбує нового президента. Хосні Муба- рак уже заявив про те, що він має намір продов- жувати політичну лінію А. Садата. Однак політич- ні оглядачі думають, що деякі зміни неминучі. Лондонська «Таймс», на- приклад, зауважує: «Треба сподіватися, що зміни бу- дуть передбачати амніс- тію всім арештованим, які не були замішані в актах насильства. Це дає можли- вість урядові працювати у більш вільній атмосфе- рі».

Захід, особливо США, нині найбільше хвилює питання, чи справді Х. Му- барак буде послідовним продовжувачем лінії Са- дата у всьому або ж ви- никнуть проблеми з кемп- девідською угодою.

Д. ЗГЕРСЬКИЙ.

«За матеріалами журн- лу «Новое время».

День солідарності

САН-ХОСЕ. «Спинити ім- періалістичне втручання в справі Сальвадору!» — під таким лозунгом з іні- ціативи організації аван- гард молоді Коста-Ріки в країні пройшов День солі- дарності з сальвадорським народом.

У ході маніфестації, які відбулися цього дня, ко- старіканці вимагали, щоб Сполучені Штати негайно припинили поставку зброї

хунті, не посилали війсь- кових радників у Сальва- дор. Вони засудили засто- сування в цій країні хіміч- ної зброї, яку поставляє Пентагон.

У зв'язку з проведенням дня солідарності аван- гард молоді Коста-Ріки звернувся до молоді світу з закликом підтримати рі- шення Франції і Москви про визнання РДФ і ФНВ. [ТАРС].

ЗАРУБІЖНИЙ
КАЛЕЙДОСКОП

180 МІЛЬЙОНІВ РОКІВ ТОМУ

В Арізоні (США) знайд- ні останки стародавнього ссавця. Дослідження пока- зали, що ссавецька кістка і зуби належали тварині розміром з мишу або зем- леринку, яка жила 180 мільйонів років тому. Ра- ніше сліди подібних ссав- ців виявили у південно- західній Англії. Нині в Арізоні знахідка до- водить, що вони прожиа- ли і в Новому Світі. Поки що вчені не знають, який вигляд мала ця тварина, котра жила в часи «царю- вання» мамонтів.

Сьогодні в природі на- лічується близько чоти- рьох тисяч видів ссавців. Це тисячі появилися і зчезли у процесі еволюції. «Наша знахідка», — гово- рить керівник експедиції професор Гарвардського університету Ф. Дженнінс, — свідчить про те, що на зорі еволюції ссавців були нудні різноманітнішим, ніж ми зникли овжати». АПН.

ОБЕРЕЖНО — ПІДРОБКА!

Таїландські власті сер- йозно стурбовані масовим вивезенням за межі країни художніх цінностей. Пра- да, останнім часом митни- кам дедалі частіше попа- даються підробки. Як ви- личилося, у Бангкоку вже кілька років діє фабрика фальшивого антикваріату. Під її дахом 125 ремісників «старять» тисячі рі- зних виробів — від китай- ських статуєток до прик- рас буддистських храмів. Неспеціалізовані розпі- знати підробку нелегко. Хо- ча б тому, що копіюють їх завжди зі зразків найви- щої якості. Щоб зробити новелину дерев'яну фігур- ку, хорошему майстрові треба два тижні. Він одер- жує за роботу двадцять доларів. На недостатню добре висушеному дереві швидко з'являються тріщини — «сліди древності». Потім фігурку виставля- ють на виставу, де вітер, дощ, сонце і волога довершують справу. Для більшого ефек- ту вирій покривають гли- ною. Тепер його прода- дуть за сто доларів.

Вироби з дерева можна обпалювати, покривати фарбою чи позолотою. З бронзи — окислювати хі- мічними препаратами, а з наменю — закопувати на кілька років у землю...

Бізнес на старовині про- цвітає, і хазяїн бангкоксь- кої фабрики подумує про її розширення. АПН.

100 МІЛЬЙОНІВ ЗА ПЛАТЯ

Для охорони новинки, виставленої у вітрині най- більшого универсаму То- ніо, знадобилися спеціаль- ний поліцейський. І не- дивно. Копія весільної плаття леді Діани Спен- сер, котра 29 липня 1981 року аступила в шлюб зі спадкоємцем англійського престолу принцом Чарль- зом, коштує сто мільйонів ієн (чотириста тридцять п'ять тисяч доларів). Щоб зробити його, треба було 30 квадратних метрів то- не- сеньної платинової фоль- ги. Фольгу товщиною 0,0002 міліметра з'єднува- ли зі спеціальним папе- ром. «Ткани» матеріал три місяці, ще два місяці піш- ло на поштиту. АПН.

НЕЗВИЧАЙНИЙ ГРОМОВІДВІД

«По машинах!» — цю команду можна часто по- чути у невеликому нор- везькому селищі Нордо- дал. Справа в тому, що розташоване на підвищенні селище під час грози є зручною мішенню для блискавки. А норвезьке телебачення повідомило не- давно, що найкращий гро- мовідвід — автомобіль. Відтоді з наближенням гро- зи місцеві жителі кид- ються у свої «фольксваге- ни» і «б'ютьки», більшість яких без моторів і навіть без коліс, тому що приба- до на найближньому авто- заправці.

В. ВАРЕНОВ,
оласкор' АПН.

Осло.

НА ЗМІНУ ОЛІМПІЙЦЯМ

ДЕЛЕГУВАВ «ВУЛКАН»

Радісну звістку позитивили тренери секції плавання дитячо-юнацької спортивної школи Світловодської міської ради ДСТ «Авангард» А. І. Котенку: його вихованка Марина Корвегіна, що нині вдосконалює своє вміння в київському центрі «Вулкан», пододала майстрівський рубіж.

Цей високий спортивний норматив вона виконала на розігріві кубка України для плавців 1966 року народження. Марина була найсильнішою в спринті, вигравши 100-метрову батерфляем з результатом 1 хвилина 06,9 секунди в басейні курортного управління м. Ялти. У запливі цим же стилем на дистанції 200 метрів вона була другою, пропустивши вперед чемпіонку Всесоюзної спартакіади школярів харків'янку О. Заславську. Але показаний Мариною результат (2 хв. 31 сек.) — також майстра спорту СРСР.

На цих же змаганнях Марина виграла і двохсотметровку у комплексному плаванні.

Марина Корвегіна введена до складу юніорської збірної СРСР, яка візьме участь у матчовій зустрічі з плавцями Німечки Демократичної Республіки.

Це буде один з кроків у підготовці до першості світу серед юніорів, що відбудеться в наступному році...

Марина в ранньому дитинстві часто хворіла. І коли лікар після чергового перебування юної пацієнтки в стаціонарі з запаленим легнем запропонував матері спробувати поступово загартувувати дівчинку шляхом відвідування басейну, ця пропозиція спочатку підтримки з боку батьків не мала.

«А втім, — вирішила мати, — коли Маринка вже пішла до школи і продовжувала «не вилізати» з лікарні, чому б не спробувати запропонований варіант з басейном?»

Порадившись з чоловіком, Вячеславом Миколайовичем, шофером Світловодського автопідприємства 10012, Марія Олексіївна відвела дівчинку до тренера Алли Дмитрівни Котенко. Майже рік при-

звичаювалася Маринка до води, плавала у «жаб'ятнику». За цей час вона відчувтно змінилася, перестала «ловити» нежиті, бо загартувалася у воді. І коли зайшла мова про створення на базі середньої школи № 3 спеціалізованого класу з плавання, однією з його учениць стала і Марина Корвегіна.

Ранкові, денні і вечірні заняття, щоденні тренування, спеціальні вправи для опанування техніки плавання, матчові зустрічі, інші численні змагання різного рангу — всі ці етапи поступового спортивного сходження подолав з успіхом 5 «В» класу їх тренер Анатолій Іванович Котенко.

Марина самовіддано працювала і стала членом збірної команди області. А три роки тому в матчовій зустрічі команд України, що проходила в басейні рідного Світловодська, виконала норматив 1-го спортивного розряду. Того ж року разом із шістьма своїми земляками вона була направлена на навчання до спеціалізованої школи-інтернату київського центру «Вулкан». Через деякий час дівчинка виконала норматив кандидата у майстри спорту, вступаючи в Керчі в змаганнях на приз газети «Пионерская правда».

І знову тренування. Тепер уже за певною спеціалізацією — в стилі «пурхаючий метелик» під керівництвом тренера Є. Зінченка з «Вулкану».

У різних змаганнях високого рангу — в Харкові і Запоріжжі, Кривому Розі і Керчі, в басейнах інших міст відшліфовувала вміння Марина Корвегіна.

Нарешті, старт на першості Радянського Союзу — в басейні ереванського стадіону «Арапат». Тут Марина на своїй улюбленій дистанції — стометрівці батерфляем займає друге місце, а згодом у Волгограді на доріжці басейну олімпійського резерву під час міжнародних змагань «Юність» стала першою.

Нині Марина Корвегіна вже більше десяти днів знаходиться на огляді в Москві як член збірної команди країни.

І. КАРАНТ.

Спортивний
випуск
«Молодого
комунара»

ФУТБОЛ

„ЗІРКА“ — „ДЕСНА“ — 0:0

Фінішував сорок четвертий чемпіонат Радянського Союзу з футболу серед колективів другої ліги. Останній матч «Зірки» провела у себе вдома. Вона приймала «Десну». Перед звітним поєдинком чернігівці у таблиці п'ятої, української зони займали дванадцятий рядок, а кіровоградці шістнадцятий. Нагадаємо, що в першому колі суперники між собою зіграли з рахунком 1:1.

Зустріч почалася натиском господарів стадіону. На третій хвилині Валерій Самофалов попадає у перекладину воріт «Десни». Через шість хвилин ніхто не зміг використати прострілююю передачі Олександра Алексєєва. Атаки «Зірки» не припиняються. Мимо цілі б'є захисник Олександр Смиченко. А на двадцять другій хвилині деснянці втрачають реальну можливість вийти вперед. Їхній нападаючий опинився сам на сам з Валерієм Музичуком, але в останню мить загаявся.

Другий тайм проходив з перемінним успіхом. Але м'яч і не побував у воротах. Команди записали у свої записки копилки по одному очку. У «Зірки» їх тридцять дев'ять.

Поєдинок під загасу сезону кіровоградці провели, як і багато попередніх матчів, не на високому рівні. Тому й не дивно, що численні аболівальники залишилися невдоволені останньою грою, як і взагалі виступом «Зірки» нинішнього року.

В. ШАБАЛІН.

«ШУКАЄМО ТРЕНЕРА...»

Ще в червні школярі м. Помічної в листі до редакції повідомляли, що вони перестали ходити на тренування у відділення ДЮСШ з легкої атлетики. Два роки підвищували свою майстерність і раптом... зупинилися. Виявляється, їхній тренер розрахувався, а нового не прислали. Далі школярі спаржилися на те, що вони не можуть і самостійно тренуватися, бо їхній стадіон неупорядкований.

Копію листа ми надіслали в Добровеличківський районний спорткомітет з проханням вжити термінових заходів і допомогти вихованцям ДЮСШ.

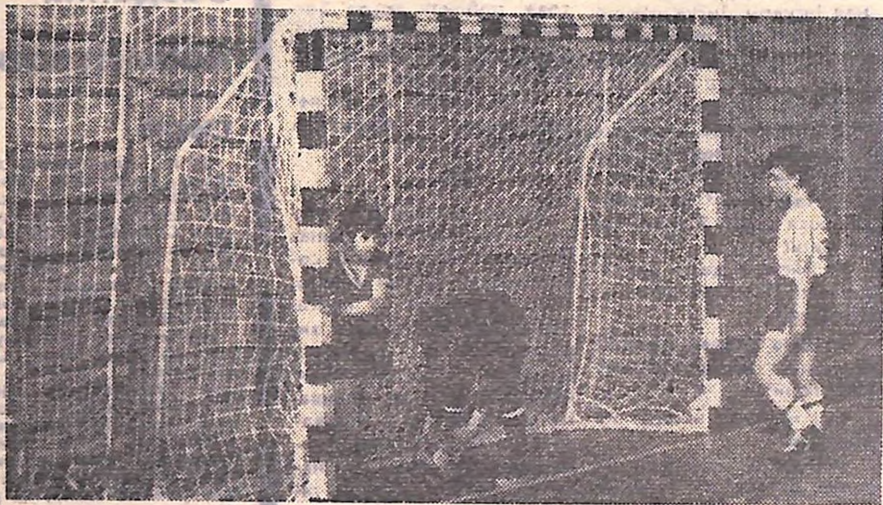
І ось аж тепер, восени, — відповідь з Добровеличківки. Голова райспорткомітету В. З. Римський пише: «Лист учнів із міста Помічної був розглянутий на засіданні комітету. Факти, вказані в листі, мають місце. Дирекція Добровеличківської ДЮСШ неодноразово давала за-

явку в Кіровоградський педінститут на забезпечення тренерськими кадрами, але до цього часу район такими кадрами не забезпечено. Тож прохання школярів Помічної задовольнити не можемо».

Юним спортсменам можна лише поспівчувати: нікому їм допомогти. Райком комсомолу, район і райспорткомітет безсилі щось зробити конкретне. Чекають допомоги факульту фізвиховання. А от цікаво, скільки кращих спортсменів — випускни-

ків шкіл району було рекомендовано на навчання на факультет? А викладачі педінституту давно підкреслюють: нам передусім треба готувати не майстрів спорту, а фахівців, які працюватимуть у школах. І вуз гостинно відчиняє двері перед юнаками і дівчатами з сіл і районних центрів області.

Поки добровеличківці шукають тих, хто в наступному році стане абітурієнтом вузу, школярі Помічної чекатимуть тренера. То, може, проблему частково розв'яжуть хоч у облспорткомітеті чи в Знаменській районній раді ДСТ «Локомотив», який відомчо підпорядковані помічянцям?

Світловодськ. У спортивному залі заводу чистих металів тренуються юні футбольисти.

Фото В. ХРИСТЕННА.

ПРИЦІЛ — НА МАСОВІСТЬ

КРОС — ЗА ТРАДИЦІЄЮ

4 жовтня в Кіровограді проводився масовий легкоатлетичний крос. І ми, троє бігунів-любителів, із задоволенням взяли участь у ньому. Змагалися з розрядниками, нам, звичайно, було не під силу, і все ж крос допоміг оцінити наші можливості. Тож і надалі ми будемо брати участь у таких поєдинках. Але подібні змагання варто проводити частіше. У таких кросах повинні брати участь люди різних вікових груп: від школярів початкових класів до пенсіонерів (з проміжними фінішами залежно від віку спортсмена).

За дорученням групи любителів кросового бігу К. ЄФРЕМОВ, житель м. Кіровограда.

Так, легкоатлетичний крос, що проводиться в рамках Гижня фізкультури і спорту в УРСР, був

справді масовим. У ньому взяло участь більше 7 тисяч студентів, учнів середніх спеціальних навчальних закладів, школярів. До фінішу першими прийшли спортсмени-розрядники, а також ті, хто постійно тренувався.

Одночасно ці змагання виявили й істотні недозіки в роботі колективів фізкультури. Наприклад, деякі студенти педінституту (здебільшого дівчата) частинного дня не прийшли на лекції — раптові фізичні навантаження (без попередніх тренувань) не допомогли, а зашкодили. Тож К. Єфремов має рацію: кроси слід проводити регулярно, а не від випадку до випадку. В деяких колективах, готуючись до

міського кросу, організували свої змагання, повторні перевірки сил фізкультурників, тож представники цих колективів не мали зривів під час забігу 4 жовтня.

Розробляючи заходи, спрямовані на виконання постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про подальше піднесення масовості фізичної культури і спорту», міський спорткомітет врахував зауваження фізкультурних активістів, окремих спортсменів. Надалі масові кроси влаштовуватимуться систематично.

В. о. редактора
А. РОМАНЮК.

ПРИЛУЦЬКИЙ ТЕХНІКУМ ГІДРОМЕЛІОРАЦІЇ ТА ЕЛЕКТРИФІКАЦІЇ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

ПРОДОВЖУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на заочний відділ із спеціальностей: гідромеліорація та електрифікація сільського господарства.

Прийом проводиться на базі неповної середньої й середньої школи — з української чи російської мови (диктант) і математики (усно), на базі середньої школи — з української чи російської мови та літератури (твір) і математики (усно).

Без вступних екзаменів приймаються особи, народжені після закінчення неповної середньої школи похвальними листами (відмінниками) або після закінчення середньої школи — золотою медаллю.

По за конкурсом при отриманні позитивних оцінок зараховуються особи, направлені підприємствами, колективами, радгоспами на навчан-

ня за спеціальністю, яка відповідає характеру роботи вступника; ті, хто має стаж практичної роботи з обраної в навчальному закладі або спорідненою з нею спеціальності не менше двох років; військовослужбовці, а також звільнені в запас із лав Радянської Армії та Військово-Морського Флоту (протягом двох років після звільнення).

Прийом заяв — до 30 листопада.

Вступні екзамен — з 1 по 15 грудня 1981 р.

Заяви і документи подавати на ім'я директора технікуму.

Адреса технікуму: 251350, Чернігівська область, м. Прилуки, вул. Леніна, 178, заочне відділення. Телефон 3-15-83. Зам. 104.

КІРОВОГРАДСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ ОБЛПОБУТУПРАВЛІННЯ

оголошує додатковий набір учнів для набуття спеціальності фотографа. Приймають юнаків та дівчат з освітою 8—10 класів.

Строк навчання — 2 роки.

По довідці звертатися на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Дзержинського, 42. Тел. 2-51-81, 2-54-70, 2-80-68.

Зам. 102.

Дирекція.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
областного комітета
ЛКСМ України.

На українській мові.

БК 04453.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Обсяг 0,5 друк. арк.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відділу відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолабораторії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. 522.

Тираж 54000.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.